

Vörös István
A megváltozott ember

XIII. ének

A SZAKAT

1

Azt még nem mondtam, hogy öreg
szülők féltett gyereke voltam,
és kaptam keresztény hitet.
Feketeváron megromoltam,
vallásról a szűkebb csoportban
beszélni nem is nagyon illett.
Nem volt más, csak a szabad szólam,
de persze a szabadság billeg,
ha nincs túlvilág, nincsen ihlet,

2

nincsen megmagyarázhatatlan.
A kopóknak kétszeresen
gyanús lettem, az is maradtam.
A lázadáson és hiten,
mint ki kenyéren és vízen
akar élni, elélttem volna.
Hogyha nincs Isten, hisztizem,
csak a többieknek ne szóljak,
végén szentfazékként megszólnak.

3

A téli vizsgákat letéve
hívtam a díszes társaságot,
ugorjunk el Bakonymérőre,
mert akad egy hatalmas ház ott!
Apám azzal sokszor felvágott,
hogy bárhány embert vendégül lát,
most bevisszük a nagyvilágot,
a dumálásban nem lesz korlát,
ha a bor jól teszi a dolgát.

4

Hát borunk volt nekünk több hordó,
bár csak amolyan házi bor,
az életünkhöz így hasonló,
és hozzáférünk bármikor,
hogyha a rosszkedv ránk tipor.
Csakhogy mi jókedvűek voltunk,
nem volt ennél jobb semmikor.
De estére már minden bort unt,
és elfáradt a kis csoportunk.

5

A lányok inkább hazamentek,
nem volt messze Feketevár,
ám Balázs és a Barna bezzeg,
mint aki a jövőre vár,
de a múltba közben beszáll,
ittak és vitatkoztak is.
Kinek rossz a helyzete, bár
csak változásról álmodik,
vadnak mutatkozhat kicsit.

6

Rémített Barnabás beszéde,
neki úgyis mindent szabad,
egy tanár megverte egy éve,
egy amolyan részeg alak,
mást képzelt a kapu alatt,
lényegében cigánynak nézte,
s hogy itt bemenni nem szabad,
az egyetem kapuját védte,
de rá is baszott az egészre,

7

azaz inkább rábaszott volna,
ha nem lép közbe a párttitkár,
s az egész dolgot eltussolta,
ami történt a bejáratnál.
Te cserébe kegyelmet kaptál,
sosem buktatnak meg, ha hallgatsz,
diplomád zsebedben tudod már! –
így könyörgött neked a balfasz.
Hát Barna már nyugodtan alhat.

8

Pedig pont őt nem is izgatja,
enélkül is megáll a talpán,
aztán még ott volna az apja,
e Sötét megyei toportyán.
A helyzet nem is volt komoly tán –
de kisvárosban minden az lesz!
Megakad a hatalom torkán?
Túlságosan tágas a ketrec?
A zsarnoksághoz mindig kedv lesz.

9

Én azt hiszem, hogy a szemétség
az, amire nem számít senki.
A sok jóssággal ezt bevésték –
a leckét tilos elfeledni:
majd ebből fogom kikeverni
a jó életstratégiát.
Ne oktasson ki engem senki,
az okosabb meg legkivált,
mert megbánja, amit csinált!

10

A szabadságot mindenáron
a sok bunkó ellen kivívom,
a karrierem megcsinálom,
nem jövőben – innen a síron!
Nekem már nem kell semmi Villon,
nem kell a szép bocsánatkérés,
ha vergődünk egy légyapapíron,
elég fölösleges a részvét.
Aki nem veszi ki a részét

11

mindabból, ami oszthatatlan,
az lényegében élhetetlen.
De szavahihető maradtam
a mindig kétkedő szemekben,
mert nem tudták, hogy ismeretlen
nekem sok giccses, gyenge érzés.
A végtelennel nem szemeztem,
ha nincs nő, nincsen félreértés.
Így kapok majd mindenből szép részt. –

12

és töltött a borból magának,
már elfogyott vagy 5 liter,
egy poharat adott Balázsnak,
hogy itt, fiacskám, inni kell!
Te zászló vagy, a szép: siker!
De néha hallgass rám, ha mondom,
bármit teszek, te csak figyelj,
a hülye helyzetet megoldom,
a népszerűség lesz a zsoldom.

13

Már nem figyeltük, mit beszél,
de ő figyelte, hogy nem tudjuk,
miféle éles elmeél
köszörülődik, ez nem humbuk,
és mint a fák az őszi lombjuk
lehullajtják, ő most üres,
de programjában minden ott fut,
terve olyan különleges,
hogy hozzá társakat keres.

14

De mit akarsz, és mi a terv?
Eddig csak magadról beszéltél!
A szegénységből kiemelsz?
Fogd a világot vékony végén!
Ilyen jámbort nem láttam még én!
Mi a Szabadság Katonái
leszünk. Ugye mennyire szép név!
Ha mindenki ilyenre vágyik,
el is kísérhet mindhalálig.

15

Úgy tudja a történelem,
ott alakult meg a SZAKAT
nálunk a régi fekhelyen.
Az egész legenda marad.
Bár több hazugság rátapad,
azt se tudom, hogy megtörtént-e,
melyik volt az a pillanat,
és melyikünk is volt a hőse.
Most már rejtély marad örökre.